

те си въ калѣтъ. Тб. 16. Да си купя врана коня: Да не ходимъ тъмнини-тъ, Да не газимъ калове-те. Ч. 345. Купъ дѣчурлия еврейчета викажъ и трѣкаляжъ се въ калта. Тб. 94. Калѣ отъ ушѣ-тъ ушная сѣра: Кога ви ужили пчела, намажѣте ужилено-то мѣсто съ малко калѣ отъ ушны си. Л. Д. 1869.

**Калѣцъ\*** (*qāleb, vulg. qālour, s. a. Forme sur laquelle on fait quelque chose, modèle, moule, prototype, matière*). с. м. форма вообще, поэтому 1) форма въ конкретномъ смыслѣ: Подиръ това сапуни изливатъ въ калѣцъ тенекиенъ или отъ дебеда книга и го оставятъ да истине. Л. Д. 1876 р. 109. Окислено-то млѣко нагрѣватъ и послѣ, кога-то са подсире, прѣливатъ въ форми (калѣци). Л. Д. 1875 р. 95. 2) колодка для сапогъ: Нека поржча да му направи за сѣки кракъ особень калѣцъ, като внимателно му земи мѣрка. Л. Д. 1876 р. 106. 3) болванъ для шапокъ. 4) модель, образецъ: Защото доставяннето нуждини-тъ калѣци (модели) малко скѣпичко стига, за това и не владѣе въ това отношеніе много разновидности. Л. Д. 1875 р. 39. И се трѣсятъ учители-ты и учителкы, и се ги не намиратъ, или ги намиратъ, ала не по тѣхний калѣбъ. Л. Д. 1869 р. 156. Калѣ въдна шерсть въ свертѣтъ, начисто приготвенная для прядева на прялкѣ „чекръкъ“. (см. это; ср. калупъ).

**Калѣцѣ\*** и. дл. дѣлаю по формѣ, по модели—выливаю въ форму, лѣплю. Бол. (ср. калѣцъ).

**Калѣфъ\*** (*phylāf. s. a. vulg. qylif, Étui, gaine, fourreau*) с. м. футляръ, чехолъ: Калѣфъ на ножница (*faux fourreau*). Бол. 144. Калѣфъ за оръжіе (*manteau d'armes*). *ibid*.

**Калѣчъ\*** *qylydj, s. t. sabre, glaive, épée*) сабля: Доде му глава юзека, деветъ калѣче строшиха, съ десета глава осекле. М. 149. Айшина-та коса съ калѣчъ (сабля) прерѣзана, на Стамболъ пратена. Ч. 125. Опасала му р калѣча, кой-то билъ тукъ наблизю окаченъ. Л. Д. 1876 р. 183.

**Калѣмъ** и. дл. пачкаю (запачкаю) грязью: Само необикновенното легковѣріе, кое-то каля чловѣческиятъ разумъ, може да припознава дѣйствительността на симпатическите и на хомеопатическите способности при лѣченията. З. 103. Стига сте ходили слѣдъ рало-то и каляле (по земята) жълти си чизми. Тб. 8.

**Калѣ** и. дл. калю, закаляю; закалю: И сулицы и стрѣлы калѣтъ. Р. 40. Купѣ еднажъ окъ сурово желѣзо, кое-то чини три гроша, изработѣго, калѣ го, на отъ него правѣ ония тънки стрѣлицы, что показватъ часове-ты. Л. Д. 1873 р. 249. Той е каленъ въ войната. Т. 167. Стари, калени въ битви другаре. Тб. 9.